

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

sum@sum.dk

sbpe@sum.dk

Formanden

29. august 2014

Jr. 2014-4793/982257

PK

Domus Medica
Kristianiagade 12
2100 København Ø

Tlf.: 3544 8500

Tlf.: 35448218 (direkte)

E-post: dadl@dadl.dk

E-post: pk@dadl.dk (direkte)

Fax: 3544 8505

www.laeger.dk

Psykiatriske patienter får bedre behandling med klarere regler

(Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om anvendelse af tvang i psykiatrien)

Regeringens forslag til at opdatere psykiatriloven støtter lægernes ønsker om klarere regler for brug af tvang og større sikkerhed for at imødekomme patienternes ønsker til behandlingen. Lægeforeningen ser det som en væsentlig forbedring af børn og unges retsstilling, at loven nu direkte adresserer behandling af dem.

Samtidig er det væsentligt for Lægeforeningen, at patienten ved en tvangsindlæggelse hurtigst muligt kan få den behandling, der lindrer og bringer patienten ud af den akutte forværring af sygdommen.

Lægeforeningen opfordrer derfor Sundhedsministeren til at sikre, at det psykiatriske klagenævn lægger betydelig vægt på den behandlingsansvarlige læges faglige vurderinger, når patienten klager over tvangsbehandling (jf. § 32). Herudover bør sagsbehandlingen ikke tage unødigt lang tid. Den nuværende praksis kan indebære op til tre ugers forsinkelse af nødvendig behandling og medfører i sig selv øget brug af fysisk tvang.

Lægeforeningen mener herudover, at der er behov for, at der på hver afdeling foreligger en instruks for iværksættelse af tvangsbehandling. Denne bør være gældende for hele regionen, idet der i dag ikke er en samlet fremstilling af fremgangsmåden.

Fraværet af entydige retningslinjer betyder, at i øvrigt fagligt velbegrundede tvangsbehandlinger ikke kan iværksættes på grund af formelle fejl i underretningerne. Dette medfører, at patienter kan være tvangstilbageholdt i unødigt lange perioder, uden at de bliver behandlet.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Ad 1.

(§ 1 stk. 4) Lægeforeningen mener, at det i vejledningsform bør præciseres,

at der er tale om en konkret, individuel vurdering af den unges modenhed - herunder om den unge er i stand til at overskue konsekvenserne af sin stillingtagen.

Vejledningen bør desuden beskrive retsstillingen i de forskellige scenarier, der kan opstå med hensyn til barn og forældremyndighed(er)s kompetence; - herunder i den situation, hvor både den unge patient og forældremyndighedens indehaver siger nej til den foreslåede behandling.

(§ 1 stk. 5) Lægeforeningen mener det bør præciseres, at det er den behandlende afdeling, der skal underrette forældremyndigheden, værger eller de nærmest pårørende om tvangsanvendelse over for børn.

Ad 4.

(§ 3 stk. 4) Lægeforeningen mener, at der bør være yderligere mulighed for at fravige kravet om, at læge og patient ved indlæggelsessamtalen skal tale om eventuel anvendelse af tvang. Samtale om tvang vil være til god gavn ved indlæggelse af voksne og unge - især når patienterne tidligere har været indlagt.

Derimod mener Lægeforeningen, at det vil være unødigt belastende at tale om tvang ved første indlæggelse af især børn - særligt, hvis der ved indlæggelsen ikke er forventninger om, at tvangsbehandling vil blive nødvendig.

Med venlig hilsen

Mads Koch Hansen